

KENDELSE

AFSAGT AF

LANDSSKATTERETTEN

DEN

13 FEB. 2001

2-6-1665-0085

I afgørelsen har deltaget: H. Augustesen, Flemming Hansen, Leif Aamand.

Klager:

Told- og Skatteregion

Klagen vedrører Told- og Skatteregion : afgørelse af 2. maj 2000, hvorved forsikringsbeløb som klager har opkrævet af kunder i forbindelse med udlejning til biler, er anset for momspligtige.

Det fremgår af sagen, at (herefter benævnt virksomheden), der senest blev momsregistreret den , driver virksomhed med udlejning af biler, primært til privatkunder. Virksomheden har afdelinger i og afdelingerne i drives af en anden virksomhed på franchise basis.

Den 16. december 1999 foretog regionen kontrolbesøg hos virksomheden vedrørende perioden 1. januar 1999 til 30. juni 1999, og konstaterede her, at virksomheden i denne periode ikke havde beregnet moms af den del af virksomhedens indtægter, som var opkrævet af kunder som forsikringsbeløb i forbindelse med udlejning af virksomhedens biler.

I denne periode udlejede virksomheden biler mod betaling af et samlet beløb der var opdelt i et beløb for leje og et beløb for forsikring. Der er fremlagt kopi af et udfyldt eksemplar af virksomhedens standardlejekontrakt, i hvilken kundens pris er opgjort således:

”...

Leje dage 2 a 99 pr. døgn (inkl. 180 km.)

Forsikring 2 a 99 pr. døgn

(Kasko/Ansvar med selvrisiko på kr. 3.000,-)

...”

198 KR.

198 KR.

Standardkontrakten er påtrykt lejevilkårene, hvis punkt 5 lyder: ”Lejeren og enhver i medfør af foranstående § 3 berettiget fører er forsikret ved en motorkøretøjsforsikringspolice, af hvilken en genpart på begæring forevises lejeren på udlejerens hovedkontor. Lejeren forpligtes af nævnte police, hvis forsikringsvilkårene han/hun i øvrigt accepterer, idet bemærkes at det drejer sig om en almindelig motorkøretøjsforsikring...”.

Virksomhedens repræsentant har oplyst, at virksomheden efterfølgende har ændret kontrakten således, at der herefter med kunderne indgås aftale om henholdsvis leje og forsikring på separate kontrakter.

Det er oplyst, at forsikringsbeløbet dækker en forsikring for det udlejede køretøj som kunden tegner hos virksomheden i forbindelse med udlejningen. Ifølge fremlagt kopi af virksomhedens ”Forsikringspolice for autoforsikring for udlejningskøretøj” i udfyldt stand, på hvilken virksomhedens indehaver, _____, er angivet som forsikringsgiver, omfatter forsikringen:

”...

Ansvarsforsikring lovpligtig: Reassureret hos _____

_____, police nr. _____

Kaskoforsikring: Ja

Selvrisiko kr. 3.000,00:

Personskadeforsikring: Nej (Forsikringen omfatter ikke personforsikring)

...”

Der er fremlagt kopi af generalpolice for motorkøretøjsforsikring tegnet af virksomheden hos _____ for perioden 1. april 1999 til 31. marts 2000. Policen er vedhæftet en oversigt over forsikrede køretøjer, og det er ud for hver af disse angivet, at forsikringens dækningsomfang er ”Ansvar – efter loven”. Årspræmie for ansvarsforsikringen er i policen opgjort til 170.562 kr.

Det er oplyst, at virksomheden ikke tilsvarende er genforsikret for så vidt angår kaskoforsikringen tegnet af virksomhedens kunder.

Virksomhedens indtægter, og variable omkostninger, er i resultatopgørelse for virksomheden for perioden 1. januar til 30. juni 1999 udspecificeret således:

"...

indsæt bilag 6f, side 2 til og med "dækningsbidrag i alt" og uden sidste søjle "sidste år".

..."

Virksomhedens samlede resultat før ekstraordinære poster er i resultatopgørelsen opgjort til 73.212 kr.

Virksomhedens samlede vedligeholdelsesudgifter for perioden på 204.481 kr. er udspecificeret i fremlagt bogføringsbilag vedrørende virksomhedens vedligeholdelseskonto, af hvilken imidlertid ikke fremgår, hvilke af de anførte udgifter der vedrører udbedring af kaskoskader.

Endvidere er fremlagt kopi af udateret skrivelse fra Told- og Skatteregion til virksomhedens revisor, med følgende indhold :

"...

De har på vegne af en klient spurgt om rækkevidden af momslovens § 13, stk. 1, nr. 10, og har til brug for besvarelsen oplyst nedennævnte:

Deres klient (herefter kaldet virksomheden 1) eje. udlejningsbiler, som alle er udlejet til en anden virksomhed (herefter kaldet virksomhed 2), der betaler en fast månedlig leje for disse biler.

Virksomhed 1 betaler til et forsikringselskab en fast årlig forsikringspræmie, som dækker samtlige biler.

Virksomhed 2 udlejer herefter bilerne til privatpersoner og virksomheder. I den forbindelse udfærdiger virksomhed 2 henholdsvis en lejekontrakt og en forsikringspolice, hvor det af sidstnævnte fremgår, at forsikringsgiver er virksomhed 1.

Lejeren af bilen betaler såvel leje som forsikringspræmie til virksomhed 2, men den opkrævede forsikringspræmie videresender virksomhed 2 ubeskåret til virksomhed 1.

Virksomhed 2's resultat (efter fradrag af driftsløn til tredjemand) deles efterfølgende i forholdet 50/50 med virksomhed 1.

Regionen kan vejledende oplyse, at Deres klients levering af ovennævnte forsikringsydelse er momsfritaget i.h.t. momslovens § 13, stk. 1, nr. 10 men lønsumsafgiftspligtig i.h.t. lønsumsafgiftslovens § 1.

..."

Told- og Skatteregionen har ved den påklagede afgørelse fundet, at virksomheden er momsplichtig af de forsikringsbeløb, der i den omhandlede periode er opkrævet af virksomheden i forbindelse med udlejning af bilerne. Til støtte for afgørelsen har regionen henvist til, at der ifølge momslovens § 27, stk. 2, nr. 2, skal opkræves moms af biomkost-

ninger, som f.eks. forsikringer, som leverandøren forlanger afholdt af køber, uanset om udgifterne indgår i varens pris, eller om sælger kræver særskilt betaling for dem. Herefter er anført, at den konkret omhandlede biludlejning må anses for hovedydelsen og forsikringsbeløbet for sekundærydelse, eller altså biomkostning afholdt af køber. Dette fordi forsikringsdelen er en obligatorisk del af prisen for at kunne leje en bil, idet ansvarsforsikring er lovpligtig. Regionen har endvidere henvist til momsvejledningen 1999, side 124, og til momsnævnets afgørelser refereret i henholdsvis TfS 1994.233 og TfS 1994.253, idet det er bemærket, at det fremgår af momsnævnsafgørelserne, at momsfrigtagelse efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 10, er betinget af bl.a. at forsikringsaftalen er frivillig og indgås direkte mellem kunden og forsikringsselskabet, og derudover at en obligatorisk forsikringsdel, der er indeholdt i salgsprisen, er momspligtig. Til støtte for afgørelsen er endvidere henvist til EF-domstolens dom i sag C-349/96, Card Protection Plan Ltd, herunder til at det ved dommen blev overladt til den forelæggende ret at afgøre, om transaktioner som de i dommen omhandlede skal anses for at udgøre to selvstændige ydelser, nemlig en forsikringsydelse, der er momsfrigtaget, samt en afgiftspligtig kortregistreringsydelse, eller om den ene af disse to ydelser udgør en hovedydelse, i forhold til hvilken den anden er sekundær, således at den afgiftsmæssigt ligestilles med hovedydelsen.

Klagerens repræsentanten har over for Landsskatteretten nedlagt påstand om, at de omhandlede forsikringsbeløb er momsfrigitte i henhold til momslovens § 13, stk. 1, nr. 10. Repræsentanten har til støtte for påstanden anført, at de omhandlede forsikringsydelser har karakter af forsikringsformidling, som er momsfrigtaget efter § 13, stk. 1, nr. 10. Der er herved henvist til, at virksomheden vedrørende skader på eller ved 3. mand har tegnet en lovpligtig ulykkesforsikring til at afdække 3. mand, således at virksomheden har genforsikret en sådan ansvarsskade. Vedrørende skader opstået på udlejningsbilen under udlejning er virksomheden selvforsikret via aftalen med lejer, idet virksomheden selv dækker udgifterne til sådanne skader. Virksomheden har således også i den omhandlede periode haft udgifter på 204.481 kr. til reparationer og skader. Repræsentanten har også henvist til, at virksomheden, indtil regionen rejste spørgsmålet om tilbagebetaling af moms, har foretaget opkrævning på eet samlet dokument, men med tydelig fordeling af beløbene for-

delt på leje og forsikring, og til at virksomheden under sagens forløb har ændret dokumentet således, at der fremtidigt opkræves leje og forsikring på separate dokumenter.

Til støtte for påstanden har repræsentanten derudover anført, at Told- og Skatteregion Århus ved den fremlagte skrivelse har besvaret virksomhedens forespørgsel om den momsmæssige behandling af forsikringsbeløbene med, at den del, der opkræves til dækning af forsikring, er momsfri efter § 13, stk. 1, n. r. 10 og derfor omfattet af reglerne om lønsum.

Under sagens behandling for Landsskatteretten har regionen bl.a. udtalt, at momsfritagelse efter § 13, stk. 1, nr. 10, forudsætter, at der er tale om frivillig tegning af forsikring, og at denne indgås direkte mellem kunden og forsikringsselskabet, hvilket ikke er tilfældet i den omhandlede sag, da kunderne her ikke selv kan vælge, hvilket forsikringsselskab den lejede bil skal forsikres ved. For så vidt angår den fremlagte skrivelse fra region er anført, at faktum i den foreliggende sag ikke svarer til det faktum der var lagt til grund i skrivelsen fra region idet virksomheden i den foreliggende sag selv tegner bilernes forsikringer, både kasko og ansvar, ved et forsikringsselskab, og herefter lejer dem ud til personer, der betaler et forsikringsbeløb til virksomheden. Regionen har efterfølgende over for Landsskatteretten erklæret sig enig med det af klagerens repræsentant oplyste om, at virksomheden selv forsikrer kaskodelen, og derfor er selvforsikret på dette punkt, idet det er bemærket, at dette ikke gør nogen forskel i relation til spørgsmålet om momspligt af forsikringsbeløbene.

Klagerens repræsentant har efterfølgende indgivet yderligere skriftligt indlæg til retten, i hvilket er anført bl.a., at virksomhedens kunders leje af bilerne er frivillig i sin helhed, at virksomhedens samlede engagement er sammensat under den forudsætning, at kunden fik to ydelser nemlig en serviceydelse og en forsikringsydelse, der var forudsat at være momsfri, hvilket bl.a. er dokumenteret ved, at virksomheden har bogført de to ydelser for sig og kun har beregnet moms af udlejningen, samt at frivilligheden for kunden mest ligger i, at ydelserne ville være betydeligt dyrere både vedrørende ansvars- og kaskoforsikringen, hvis disse ikke var momsfri, hvorfor kunden frivilligt tegner den billigste løsning. Derudover er anført, at den omhandlede sag skal bedømmes ud fra EU retlige regler, her-

under også EF-domstolens dom i sag C 349/96. Card Protection Plan Ltd. Vedrørende denne doms præmis 15 er bemærket, at den påklagede afgørelse vil føre til forskellighed på momsområdet, vedrørende præmis 17, at virksomheden har ydet samtlige ydelser og endog afholdt udgifter til forsikringsbegivenheder, vedrørende præmis 19, 20 og 21, at der i den omhandlede sag for så vidt angår ansvarsforsikringen netop er tale om genforsikring på en-block forsikring eller kollektiv police på alle de omhandlede bilerne, vedrørende præmis 22, at der i den omhandlede sag på samme måde som i sagen for EF-domstolen er tale om forsikringstransaktion, vedrørende præmis 23, at der i den omhandlede sag også er tale om momsfrigtagelse, og vedrørende præmis 31, at den enkleste beregnings- eller ansættelsesmetode skal vælges, og det er uden betydning at virksomheden i den omhandlede sag oprindeligt fakturerede både udlejningsydelsen og forsikringsydelsen på samme fysiske papir.

Landsskatteretten udtaler:

Efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 10, er forsikrings- og genforsikringsvirksomhed, herunder ydelser i forbindelse med sådan virksomhed, som udføres af forsikringsmæglere og –formidlere, fritaget for moms.

Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår, at bestemmelsen svarer til den tidligere gældende lovs § 2, stk. 3, litra i. Om denne tidligere gældende bestemmelse udtalte Østre Landsret ved dom af 1. oktober 1996, refereret i TfS 1996.118, at momsfrigtagelsen for forsikringsvirksomhed er knyttet til forsikringsydelser (forsikringsfraktioner) og Landsretten lagde herefter til grund, at der hermed menes ydelser, hvis afgørende kendetegn er, at de består i mod vederlag at dække bestemte risici i overensstemmelse med vilkår fastsat i en forsikringsaftale. I EF-domstolens dom i sag C-349/96, Card Protection Plan Ltd., udtalte EF-domstolen, at medlemsstaterne ikke kan begrænse omfanget af 6. momsdirektivs artikel 13, punkt B, litra a), om momsfrigtagelse af forsikringstransaktioner således, at den kun finder anvendelse på ydelser, der leveres af personer, der i henhold til national ret har tilladelse til at virke som forsikringsgivere.

Efter de foreliggende oplysninger lægger Landsskatteretten til grund, at de i den omhandlede periode af _____ opkrævede forsikringsbeløb udgør beløb, som i lejeaftaler med virksomhedens kunder er udspecificeret som vedrørende forsikring, i henhold til forsikringspolice som den for retten fremlagte udfyldte forsikringspolice, således tegnet af kunden direkte hos virksomheden og omfattende både ansvars- og kaskoforsikring, dog således at ansvarsdelen af virksomheden er genforsikret hos et forsikringsselskab.

Finder herefter, retten at sådanne forsikringer efter deres karakter må anses omfattet af momslovens § 13, stk. 1, nr. 10, 1. led, om forsikringsvirksomhed.

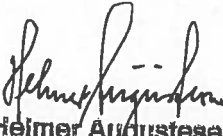
Retten finder endvidere, at sådanne forsikringer under de angivne omstændigheder må anses som uafhængige og selvstændige ydelser i forhold til udlejningsydelsen. Der er herved bl.a. henset til, at alternativet til leje af en bil er køb af en bil, hvor forsikringsydelsen leveres uafhængigt af købet. Tegning af en bilforsikring må derfor anses at udgøre et mål i sig selv, nemlig at begrænse udgifterne i tilfælde af skader. Endvidere er der henset til, at tegning af forsikringer må anses som en ydelse, der ligger uden for en biludlejers traditionelle opgaver, og at vederlaget for forsikringen af bilen udgør en væsentlig del af det samlede vederlag for retten til at benytte bilerne.

Landsskatteretten finder derfor, at den del af _____ samlede vederlag for billeje, der må anses som prisen for forsikringsydelser, er momsfritaget. Klagerens påstand herom tages derfor til følge.

Herefter bestemmes:

Told- og Skatteregion Randers afgørelse af 2. maj 2000

ændres.

Helmer Augustesen
Selskabsformand

Karen Germer
Fuldmægtig

2-6-1665-0085

Side 7